

Kahve Molası

Toprak SERÇEN

O doğduğu andan itibaren sahnenin tozunu yutanlardan, on parmağında on marifet olanlardan; sinema, müzik, dublaj, radyo, gazete, sunuculuk... Aynı şeyleri tekrarlamak hiç ona göre değil. O farklılıkların insanı, "Sıkılıp hep aynı şeyleri tekrar etmektense farklı farklı şeyler yaparım" diyor. Girişken, hırslı, gözünü budaktan sakınmayan ve sportmen Toprak Serçen bu ay ki 'Kahve Molası' köşemizin konuğu oldu.

Röportaj : Hülya KAPUCU

ACME: Bildiğimiz kadarıyla siz tiyatrocunun bir aileden geliyorsunuz. Tiyatroyu seçmenizden ailenizin rolünün olduğunu söyleyebilir miyiz?

Toprak SERÇEN: Doğduğumdan beri sahnenin üstünde olduğum için benim sahne diye bir kavramım olmadı zaten. İnsanlar sahneye çıkınca bunaltıyorlar, 'orası Mekke gibidir, sahneye çıkmak çok büyük yürek ister' gibi laflar söylenir. Ama ben o duyguyu hiç yaşamadım. Benim için sahne hep vardı zaten. Dolayısıyla pek bilinçli bir seçim değildi benim yaptığım. Ağabeyim de tiyatrocunun geçmişinden gelme birisi. Tabii ki ailede böyle insanlar olunca 'dur bakim ben de olursam nasıl olur' düşüncesine kapılıyor insan ister istemez. Liseyi bitirdikten sonra üniversite sınavına girdiğimde 'uluslara-

rası ilişkiler kazanırsam uluslararası ilişkiler okurum, yoksa tiyatroya girerim' demiştim. Talihin çok garip bir cilvesi, uluslararası ilişkiler kazandım ben. Üç sene uluslararası ilişkiler okuduktan sonra oyunculuk okuyalım dedim ve oyunculuk okudum. Daha sonra yönetmenlik yüksek lisansı yaptım. O yüzden pek öyle bilinçli bir seçim mi değil mi bilemiyorum. Tiyatroyu seçmemde, ailemin tiyatro kökenli olmasının mutlaka etkisi vardır diye düşünüyorum.

ACME: Birçok dizi ve sinema filminde seslendirme yaptınız. Nasıl başladı seslendirme işi? Bu konu için özel bir eğitim aldınız mı?

Toprak SERÇEN: Onbir yaşındayken Radyo Çocuk Kulübü'ne üyeydim. Bu kulüp gerçekten ciddi eğitim veren

bir yer. Orada şöyle bir kural vardı, eğer sen Radyo Çocuk Kulübü'nde başarılı olmak istiyorsan okulda da başarılı olmak zorundasın gibi bir sistem uyguluyorlardı. Yani en az teşekkürle geçmemişsen bir sonraki dönemde Radyo Çocuk Kulübü iptal oluyordu. Orada zaten mikrofon, ses, konuşma ve diksiyon eğitimlerinin hepsi verilirdi. Bu dersleri veren hocalar da aynı zamanda oyunculuk okulu hocalarıydı; hep aile ortamı gibi bir şeyin içinde oldum. Ben ortaokuldayken Şeker Kız Candy'i, lisedeyken He-man'ı seslendirmeye başlamıştım. Bunları yapmaya çok erken başlayınca çabuk sıkılıyor insan. Ben tiyatrocunun olma kavramından çabuk sıkıldığımı, tiyatrocunun olma kavramını çabuk terk ettiğimi söyleyebilirim. Çünkü tek bir şey yapmak bana göre değil. Kendimi dekatlı

Ben ortaokuldayken Şeker Kız Candy’i, lisedeyken He-man’i seslendirmeye başlamıştım. Bunları yapmaya çok erken başlayınca çabuk sıkılıyor insan. Ben tiyatrocü olma kavramından çabuk sıkıldığımı, tiyatrocü olma kavramını çabuk terk ettiğimi söyleyebilirim. Çünkü tek bir şey yapmak bana göre değil.

bir oyuncu gibi hissediyorum. Yani çeşitli spor disiplinlerini yapıp onların hepsinde başarılı olmaya çalışıyorum. Belki biraz yorucu ama yine de zevkli bir şey. Bir tarafla ilgilenirken diğer bir tarafta eksik görünce o tarafla ilgilenmeye başlıyorsun.

ACME: Peki birçok alanla birden ilgilenmek profesyonelleşmeyi engellemez mi sizce?

Toprak SERÇEN: Bu ülkede böyle bir şey yok ki! Bir alanda profesyonelleşmenin olabilmesi için öncelikle meslek okullarının olması, liselerde eğitimlerin ona göre hazırlanıp, yapının ona göre kurulması, bilincin ona göre verilmesi gerekir. Olmayan bir şeyi de tartışmanın bir anlamı yok diye düşünüyorum. Böyle bir şeyle uğraşılacağına var olan sistem içinde kendini iyi yere konumlandırmak çok daha akıllıca bir şey gibi geliyor bana. Aslında benim ruhumda var olan bir şey, birçok şeyle birden uğraşmak... Mesela albümüm de var benim. Ben her şeyi öğrenmek gerektiğine inanıyorum.

ACME: Bu albümden konuşalım birazda. Bu konuda nasıl tepkiler aldınız? Yeni albüm çalışmalarını yapmayı düşünüyor musunuz?

Toprak SERÇEN: Olumlu eleştirilmediğini söyleyebilirim ama bu çok normal. Çünkü dar görüş aşılamadığı sürece insanlar ‘Toprak oyuncudur oyuncu dediğin şiiir kaseti çıkartır, demek ki Toprak da şiiir kaseti çıkarttı’ düz mantığı ile bakıyorsa eğer, yeniliklere

açık değilse, disiplinler arasındaki geçişlere kapalı hissediyorsa kendisini, onu da öyle görmesi çok normal. Bu albüm çalışması çok farklı bir çalışma. Zaten farklı da olması gerekiyor. Şimdi ben Orhan Veli’den şiirler okuyor olsaydım o zaman çok mu güzel olacaktı? Her şey hep aynı mı olsun? Hayatta ilerlemeler ve farklı denemeler olmak durumunda. Ben yaptığım bütün işlerde şöyle bakıyorum; bir şey oluşturuyorsun, ortaya koyuyorsun, bunu doğal olarak olumsuz anlamda çok sert eleştirenler de oluyor, olumlu anlamda eleştirenler de oluyor. Ama eleştiriye açık işler yapıyor olmak bence iyi bir şey. Çünkü öbür türlü çok ortalama bir insan oluyorsun. Amadeus Mozart’ı anlatan bir film vardı. Orada Amadeus çok eleştiriliyor ve konuşuluyor. Bir de Saliyere adında bir saray bestekarı var. Saliyere hiç eleştirilmiyor, çünkü hep düzenin adamı. Saliyere hep olması gerektiği gibi davranıyor ve sonunda gırtlaklığını kesiyor. Çırtlaklığını keserken ‘ben ortalama bir insanım’ diye bağırıyor. Ben ortalama bir insan olmak istemiyorum. Aslında öyle olmayayım diye bir derdim de yok ama yaptığım işlerde herhalde bu bakış açısı hep oluyor. Şimdi Cem Yılmaz’ın filmi de eleştiriliyor. Tabii ki eleştirilecek, bu çok normal. Benim çok alışık olduğum bir durum, eleştirilmek. Mesela ‘Toprak Sergen Ünlüler Çiftliği’nde ne arıyordu’ gibi eleştiriler yapıldı. Sorsan izledin mi diye ‘yok canım ne izleyeceğim onları’ derler. Ama izlemeden bilemezsin ki! Önce izlemen, eleştirdiğin platfor-

ma bakıyor olman lazım. Ondan sonra ancak değerlendirme hakkına sahipsin. Dolayısıyla çeşitli işleri yapıyor olmak bana kalırsa insanı geliştiren, olgunlaştıran, çoğaltan bir şeydir. Bana hayatın çeşitli dönemlerinde hep şu soru sorulur; ya nerelerdesin? Ben de diyorum ki, nereden bakıyorsunuz, hangi perspektiften bakıyorsunuz? Bazıları da hep şey istiyor benden ‘Toprak oyuncudur, oyunculuk yapın’. Sıkılıp hep aynı şeyleri tekrar etmektense farklı farklı şeyler yaparım. Beni de böyle kabul etsinler, ne olur yani.

ACME: Siz ‘on parmağında on marifet’ denilen kişilerdensiniz. Tiyatro haricinde birçok şey yapıyorsunuz. Sinema, müzik, dublaj, radyo, gazete, sunuculuk... Bu çok yorucu olmuyor mu?

Toprak SERÇEN: Çok yorucu da değil aslında. Eğer saatte 180 km hızla gitmeye alışmışsan 20 veya 30km ile giden biri anlayamaz bu süratini. Ama eğer her şey kontrol altındaysa ve alışkırınsan 180km’de gitmeye, bu ne yorucu olur ne de başka bir şey; her zaman 180 km’le gidiyor olursun. Aslında zamanla insanın bünyesi de alışıyor bu tempoya. Önemli olan bünyenin nasıl disipline edildiği ve nasıl eğitildiğidir. Bana zor gelmiyor, bazen sıkıldığımı bile söyleyebilirim. Her an bir şeyler yapmak, bir şeylerle uğraşmak istiyorum.

ACME: Sinemaya nasıl bakıyor Toprak Sergen. Sanırım birkaç sinema filmi denemeniz de olmuş.

Toprak SERÇEN: En son ÇORA’yı izledim ve çok etkilendim, inanılmaz güzel buldum. Tabii 8-10 milyon dolarlık işlerle, dünya standardında 100-200 milyon dolarlık işler arasında çok ciddi bütçesel olarak fark görülüyor. Öncelikle bunu göz önünde tutmak lazım. Bizde o kadar bütçe olsa demek ki

bizim çocuklar gökyüzüne uçurlardı filmi. Son dönemlerde yapılan filmlerden 'Nerdesin Firuze'yi de çok başarılı buldum. Üç dört sene öncesine kadar sinema yok denecek kadar azdı. Dolayısıyla yeni ve kaliteli işler bizim için çok mutluluk verici bir durum. Ülke ne kadar gelişirse sinema da o kadar gelişir doğal olarak. Ülkenin şartları ile çok doğru orantılı şeylerden bahsediyoruz. Yani bir şeyin kurumsallaşması gerekiyor üzerinde konuşulabilmesi için. Kurumsallaşmayan bir şey üzerine zaten konuşmanın anlamı yok. Sinema da kurumsallaşmaya başlıyor gibi; bu çok güzel, çok mutluluk verici bir durum gerçekten. Çünkü yaklaşık olarak her sene üç dört tane proje çıkıyordu, onların haricindeki projeler çıkamıyordu bile. Montaj masasında kala kalıyorlardı, insanlar evlerini satıp projeleri birtirmeye çalışıyorlardı. Şimdi biraz daha o taraflar da gelişmeye başlarsa çok daha güzel şeyler olacak diye düşünüyorum, böylelikle daha çok filmde oynayabiliriz. Çünkü çekilen film olmalı ki oynayabilelim. Bundan iki sene önce Türkiye oniki film ortalaması ile gidiyordu, Türkiye 70 milyonluk bir ülkeydi. Yunanistan yüzelli film ortalaması ile gidiyordu, yaklaşık 30 milyonluk bir ülke. Makedonya ise 2.5 milyonluk bir ülke olmasına rağmen senede 1.5 film ortalaması ile gidiyordu. Yani iki buçuk milyonluk ülkeye 1.5 film, 70 milyonluk ülkeye ise yaklaşık olarak 100 film olması gerekiyor. Matematik her şeyi anlatıyor zaten.

ACME: Televizyonda çeşitli yarışma programları sundunuz ama bunun arkası gelmedi. Bu konuda yeni teklifler alırsanız değerlendirmeyi düşünür müsünüz?

Toprak SERÇEN: Ben her şeye açığım. Ancak belli standartlarım var. Bizim yaptığımız iş ekip işi, iyi bir ekip olması gerekiyor. Yani kaliteli olması

gerekiyor. Şu bana çok saçma geliyor; 'ben onu yapmam, bunu yapmam'. Bu tıpkı yemek seçmeye benziyor; ben yemek de seçmem. Ama yediğim yemeğin güzel olmasını isterim.

ACME: Çok rahat ve asi ruhlu bir görünüşünüz var. Canlandırdığınız karakterler de bu halinizden çok farklı değil. Size gelen projeleri değerlendirirken kendinize yakın karakterleri mi kabul ediyorsunuz?

Toprak SERÇEN: Aslında bu çok normal, çünkü ruhunu o işin içine katıyorsun. Ruhun işin içine sızmaya başlıyor yaptığım bütün işlerde. Ben de bu ülkede böyle tanınmak istiyorum; bir zamanlar bir Toprak vardı, hep farklı işler yapardı. Farklı, değişik, ilginç sözcüklerini standart, hep aynı sözcüklerinin dışında tutarak kullanmak istiyorum. Dolayısıyla bunlar da biraz rahat olmayı, değişik olmayı gerektiriyor. Öyle olunca da böyle oluyor zaten. İnsanlar yapılan işlere inanmayabiliyorlar da. Örneğin; rahmetli Kemal Sunal "Bay Kamber" diye bir dizi yaptı. Dramatik kurgu tarzında bir diziydi, kimse inanmadı. Herkes şunu bekliyordu çünkü, dur şimdi küfredecek, şimdi komik bir şeyler yapacak. Bu da kendini konumlandırma ile ilgili bir durum. Ünlüler Çiftliği projesel olarak benim şaşırtıcı hamlelerimden biriydi ama insanların Toprak'ı tanıması için çok önemli bir projeydi. Toprak Sergen'i bir şekilde tanıyor insanlar ama Toprak nasıldır, dürüst müdür, çalışkan mıdır, iyi niyetli midir, ne yapar, neyi sever? Bunları anlatmaya olanak sağlayan bir platform olarak gördüm Ünlüler Çiftliği'ni.

ACME: Günümüzde her şey çok çabuk üretilir ve çok çabuk tüketilir hale geldi. Özellikle diziler bunun çok güzel bir örneği. Toprak Sergen ne düşünüyor bu konuda, bu durum kaliteyi düşürü-

yor mu sizce?

Toprak SERÇEN: Tabii ki kaliteyi düşürüyor. Bu durum aslında ülkeye çok doğru orantılı. Bu ülke hakikaten zincirini kırma aşamasına gelmiş bir durumda şu anda. Biz yaklaşık olarak bir buçuk senedir tek haneli enflasyon denilen kavramı sindirmeye çalışıyoruz. Nihayet bir şekilde AB'ye girmek üzereyiz. Bunlar dünya standartlarının bizim ülkemizde de uygulanması anlamına geliyor. Ben AB'ye gireceğimize inananlardanım. İnanmazsanız bu işler olmaz. Ben bardağın yarısını dolu görenlerdenim, yarısı boş olan bardağı doldurmaya çalışanlardanım, boş kısmına bakmayanlardanım. Tabii ki boş kısımları da var ama çaba sarf edersen doldurabilirsin diyenlerdenim. Şimdi değer kavramları çok daha hızlı değişiyor. Bundan iki sene sonra her şeyin çok daha yerli yerine oturacağına inanıyorum. Hayatta değişmeyen tek şey değişimdir. Eleştirerek hiçbir yere varamayız, üretmek varabiliriz.

ACME: Günümüzde tiyatro neden seyirci kaybediyor Toprak Sergen'e göre?

Toprak SERÇEN: İlk çıktığında elektrik santralleri gibi cep telefonları vardı. Ondan sonra cep telefonları küçülmeye başladı, bir süre sonrada bilgisayarlı cep telefonları gibi bir şeyler çıktı. Günümüzü anlayamazsan gerilerde kalırsın. 2005 senesindeki insanlar nelerle ilgileniyor. Eğer insanlar 'Çelinim Olur musun'la ilgileniyorsa, buna bakan bir tiyatrocun eğer bunu eleştiriyorsa, onun eleştirisini doğru bir biçimde getirip kendi tiyatrosunda kullanması bana kalırsa kendisi için iyi bir şeydir. Öbür türlü hep böyle uzaklarda kalıyor. Bir süre sonra sıkıcı oluyor çünkü tiyatro. Tiyatrocun, mücadele edebilmesi için gerekli unsurları tiyatronun içine sokulmadığı sürece tiyatro gerilerde kalmaya mahkumdur. Nasıl bir fut-

Ben bardağın yarısını dolu görenlerdenim, yarısı boş olan bardağı doldurmaya çalışanlardanım, boş kısmına bakmayanlardanım. Tabii ki boş kısımları da var ama çaba sarf edersen doldurabilirsin diyenlerdenim. Şimdi değer kavramları çok daha hızlı değişiyor. Bundan iki sene sonra her şeyin çok daha yerli yerine oturacağına inanıyorum.

bol takımına çok iyi bir masajcı, tüm dünyadaki sistemleri bilen bir teknik direktör almazsan o futbol takımının başarılı olma ihtimali olmadığı gibi tiyatro da böyledir. 2005 senesinde, kitle iletişimi olağanüstü bir noktaya gelmiş, hatta Papua Yeni Gine'deki bir balığın bile karaciğerinin nasıl olduğunu bilebiliyorsun, sonra tiyatroya gidiyorsun üç kişi konuşuyor sen dinliyorsun. İki üç saat boyunca bir koltukta, karanlık bir ortamda oturuyorsun uykun geliyor. Bunu tiyatro zannedenlere tabii ki saygı duyarım ama kimse gitmez, kimseyi götüremezsiniz. Bu durum Anadolu için de geçerli. Televizyon denen bir alet var ve dünyanın en çok televizyon seyreden ırkıyız biz. İnsanlar televizyonu izledikten sonra tiyatroya giderek uyuklamak istemiyor. Televizyon bu kadar ilerlemişken insanlar tiyatroyu seyreder mi? Akıl var mantık var, seyretmez. Bu demek değildir ki, tiyatrodan dansöz oynatalım. Siyahın karşıtı her zaman için beyaz olmak zorunda değildir, ara renkler de var. Önemli olan o ara renkleri bir araya getirerek bir tablo yaratmaktır. O da tamamen herkesin kendi elinde. Tiyatronun içinde müziğin çok fazla yer alması, görsel efektlerin çok iyi oturmuş olması, video art denilen şeyin bu işin içinde mutlaka olması gerektiğine inanıyorum. Tabii ki bunları yapabilmek için paranın olması gerektiğinin de farkındayım.

ACME: Toprak Sergen neler

yapmaktan hoşlanır. Kimleri dinler, kimleri okur, en beğendiği aktör kimdir?

Toprak SERGEN: Aynı anda dört beş kitap okurum, her şeyi dinleyebilirim. Çüzel olan her şeyi okur ve dinlerim. Çok başarılı bulduğum birkaç işi söyleyebilirim. Mesela Uygur Şirin'in 'Anne Tut Elimi', Alper Canıgüz'ün Tatlı Rüyalara'ı çok iyi işler gerçekten. Bence Cem Yılmaz, Fikret Kuşkan oldukça iyi aktörler. Kadınlardan Sanem Çelik, Sevinç Erbulak, Özlem Tekin beğendiğim aktrislerden. Aslında ülkemizde çok iyi oyuncular var, insan unsurunda bir sıkıntımız yok.

ACME: Bugüne kadar pişmanlık duyduğunuz, keşke yapmasaydım dediğiniz bir projede bulundunuz mu?

Toprak SERGEN: Hepsi için farklı sevgi dozları var tabii ama hiçbirinden pişmanlık duymadım. Sonuçta yapılmış yapılmıştır. Ben hiçbir şeye yazıklanarak bakmam, nasıl düzeltirim derdindeyim. Birçok eksikliği olduğunu düşündüğüm, kendimi iyi hissetmediğim işler olmuştur. Zaten kendimi iyi hissetmediğimde gidiyorum ben.

ACME: Şu an için ileriye dönük belirlenmiş projeleriniz var mı?

Toprak SERGEN: Şu an hiçbir şey yok. Her an her şey olabilir. Zaten öyle olunca rahatlıyorsun, ağırlıklardan kurtuluyorsun. Ben aynı zamanda otel işletmeciliği yapıyorum, onunla ilgili bazı projelerim var. Bir hayalim var,

aya gitmek... 'Albüm' adında bir albüm çıkardım ama 11 Eylül'e denk geldiği için onu çok iyi tanıtamadım. Onunla ilgili yeni çalışmalar yapmak istiyorum, albümü daha geliştirmeyi ve doğru tanıtmayı istiyorum.

ACME: Sağlığınız nasıl, kronik bir rahatsızlığınız var mı?

Toprak SERGEN: Sağ kulağım az duyar benim. Bir daldım çıktım %55 işitme kaybına uğradım. Tedaviyle %35'lere falan çıktı duyma oranım ama pek yapacak bir şey de yok aslında, onunla yaşamayı öğrenmek lazım.

ACME: Sağlığınıza dikkat edermisiniz? Toprak Sergen'in sağlıklı yaşam anlayışı nasıldır?

Toprak SERGEN: Çok sportmen bir bünyeye sahibimdir. Hiperaktif olduğum için vücut pek tutamıyor zaten kendini. Altı ayda bir check-up, kan tahlilleri falan mutlaka yaptırım. Çok iyi hekim arkadaşlarım vardır. Hekimlerin dilinden iyi anlarım, onlarla iyi anlaşırım, dünya görüşlerini çok severim, çok özel insanlar olduklarını düşünürüm. Tıpta teknolojik gelişmelere çok açığımdır. Egzamer lazer ile ilk ameliyat olanlardan biriyim. Sağlığıma gerçekten dikkat etmeye çalışırım, çok sık antibiyotik kullanmamaya dikkat ediyorum.

ACME: Türk toplumunu sağlık konusunda bilinçli buluyor musunuz?

Toprak SERGEN: Diş fırçalamadan tutunda tuvalet alışkanlığına kadar çok acıklı durumlardayız. Toplum olarak inanılmaz derecede bilinçsiz bir haldeyiz sağlık konusunda. Birçok kampanya yapıldığı halde böyleyiz. Sağlık konusunda kampanyalar düzenleyen birçok kuruluşa destek vermeye çalışıyorum. Elimden geldiğince de destek vermeye çalışacağım. □